

3. Михайлюк Я.Б. Теоретичні засади надання адміністративних послуг у країнах Європейського Союзу та Україні, 2016. URL: <http://applaw.knu.ua/index.php/holovna/item/451-teoretychni-zasady-nadannya-administratyvnyh-poslug-u-krayinah-yevropeyskogo-soyuzu> (дата звернення 01.03.2019).

4. Полярна В.Л. Європейські практики надання електронних послуг в правоохоронній діяльності та перспективи їх впровадження в Україні. URL: http://ktpu.kpi.ua/wp-content/uploads/2017/02/Ryabets_Polyarna_Derzhavne-upravlinnya.pdf (дата звернення 01.03.2019).

УДК 342.951:351.713(043.2)

Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор,
Дувінг В.О., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ

Розкриття змісту та складових адміністративної діяльності сприятиме розумінню важливості й значення створення її моделей, які можна покласти на норми якісного адміністративного законодавства. Закони, що регулюють адміністративну діяльність у більшості розвинених країн світу, перш за все, спрямовані на зменшення стратегічно слабкого становища громадянина перед публічною владою.

Значна кількість робіт авторів, що досліджували означену тематику має спільні риси, котрі полягають у тому, що в них пропонуються низькі рівні абстрагування розгляду адміністративної діяльності, як діяльності публічної адміністрації.

Основними ознаками середовища для сучасного публічного управління є:

– адміністративне право, в якому реалізовано конкретні загальні принципи взаємодії влади і громадян (законність; відкритість та прозорість; правова визначеність; право громадян вимагати адміністративної діяльності);

– адміністративна діяльність, що означає реалізацію державної влади (за обумовленими напрямками та характеристиками).

За Е. Шмідтом-Ассманном: «Регульовальна та конститутивна функції права вимагають, щоб будь-яка адміністративна дія була зв'язана правом. Право регулює відносини між органами публічної адміністрації та навколишнім світом, а також у межах їхньої власної організаційної структури. Воно легітимує й дисциплінує публічно-адміністративну діяльність і підвищує її ефективність» [1, с. 54].

Визначимо загальні межі адміністративної діяльності. Для цього її потрібно уявити в якості підсистеми (регулятивного інституту) системи адміністративного регулювання та адміністративно-правового інституту.

Були визначені основні системні характеристики адміністративної діяльності:

«1) особливий суб'єкт – орган, посадова особа органу публічної влади;
2) матеріал – виконавська діяльність працівників органу публічної влади, пов'язана з відомчою нормотворчістю і правозастосуванням, або правова інформація, необхідна для отримання продукту діяльності;

3) норма діяльності – правовий припис, який зараховують до адміністративного, або знакова форма технології перетворення правової інформації;

4) продукт діяльності – рішення, яке стосується виконання публічних завдань (функцій) та компетенції органу публічної влади у “формах: а) видання правових актів управління (нормативного та індивідуального характеру); б) укладання адміністративних договорів (угод); в) вчинення (здійснення) інших юридично значущих дій» [2, с. 278].

За розгляду адміністративної діяльності вихідною є діяльність спеціального суб'єкта – адміністрації. У словнику описано два значення терміна адміністрація: 1) розпорядчі органи державного управління; органи виконавчої влади; 2) керівний персонал установи, підприємства, організації. Ці визначення означають суб'єктів, діяльність яких має спільні та різні ознаки, залежні від багатьох факторів, різні їх механізми діяльності.

Відповідно, можна виділити логічні схеми або рівні організації, кожен з яких має свій механізм:

1) зовнішньо спрямовану діяльність органу та його місце в будові надсистеми називають організацією зовнішнього середовища системи. Щодо органу виконавчої влади цю організацію називають державним чи публічним управлінням, або зовнішньою адміністративною діяльністю органів влади та місцевого самоврядування щодо організації суспільної діяльності об'єктів сфери зовнішньої взаємодії. Цю діяльність розкривають через основні функції, які можна розподілити на типологічні групи, властиві для органів влади;

2) зовнішні впливи на орган називають надсистемною організацією, куди входить і зовнішнє управління (зовнішнє управління розкривається через основні функції зовнішнього суб'єкта);

3) будову й внутрішні процеси системи називають внутрішньосистемною організацією. Щодо органів влади та місцевого самоврядування цю організацію розкривають через внутрішню адміністративну діяльність.

Виділимо й певні додаткові ознаки адміністративної діяльності: 1) поєднують дії суб'єктів різних рівнів в системі державно-управлінської діяльності; 2) суб'єкти у такій взаємодії мають різні цілі і завдання, на одного з них покладені управлінські функції, які потрібно реалізувати, а інший має власні функції виконавського плану.

Тоді визначимо, що *адміністративна діяльність* – цілеспрямована практична діяльність уповноважених учасників соціальних процесів щодо впорядкування й узгодження соціальних систем і процесів з використанням засобів, методів та способів, характерних для владної діяльності.

Частину адміністративної діяльності з виконання законодавчо визначених зобов'язань останнім часом називають державним чи публічним адмініструванням. До публічного адміністрування зарахували внутрішню адміністративну діяльність з виконання зовнішньо спрямованих завдань органу.

Реально ми знаходимося тільки на шляху переходу від управлінського (поліцейського) права до захисного (новітнього адміністративного права). Про наявність такого стану вітчизняного адміністративного права свідчать способи і засоби діяльності публічної адміністрації, затверджені в нормах адміністративного права.

Література

1. Шмідт-Ассманн Е. Загальне адміністративне право як ідея врегулювання: основні засади та завдання систематики адміністративного. Київ: К.І.С., 2009. 552 с.

2. Кунєв Ю.Д. Правова організація діяльності митної служби України: теоретичні та методологічні основи: дис... д-ра юрид. наук. Харківський нац. ун-т внутрішніх справ. Харків, 2010. 442 с.

УДК 342.951(043.2)

Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Кунєва З.Ю., к.ю.н., головний державний інспектор,
Волинська митниця Держмитслужби, Україна

АДМІНІСТРАТИВНА ПОСЛУГА: ПРОБЛЕМИ ПРАВОРОЗУМІННЯ ТА ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Розподіл між функціями держави можна проілюструвати, розглядаючи діяльності за рівнями (етапами) формування й реалізації законодавства, які в сукупності становлять замкнений цикл державної політики:

- діяльність з формування державної політики;
- діяльність з реалізації адміністративного законодавства, як основного продукту державної політики.

Другий різновид діяльності можна розкрити за такими напрямками:

«1) публічна діяльність державних інститутів – публічно-адміністративна діяльність, що пов'язана з виконанням законодавства і